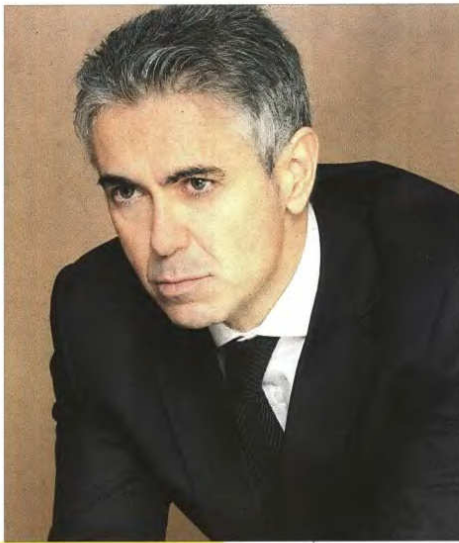

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΡΟΥΖΗ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΦΕΕ

Οι αποφάσεις για την υγεία είναι εναντίον της υγείας των πολιτών

Σε μια περίοδο που από τα περισσότερα νοήματα χείλη εκφέρεται το παράλογο πλέον νέων απαιτούμενων μέτρων και που διακυβεύουν την κοινωνικά συνικά εφόσον υπάρχουν και νέες επιβαρύνσεις στα νοσοκομεία, ο κλάδος υγείας και η περίθαλψη των ελλήνων πολιτών ετοιμάζεται να πληγεί ανεπανόρθωτα. Ήδη η Κυβέρνηση χαμήλωσε τον πήχη του προϋπολογισμού για τη φαρμακευτική περίθαλψη στα 2 δις ευρώ για το 2014, χωρίς προηγούμενος να έχει προχωρήσει σε έναν απολογισμό για το τι επιτεύχθηκε από τις προηγούμενες ραγδαίες μειώσεις και κυρίως χωρίς καμία έννοια για τους κινδύνους που ελλοχεύει η συρρίκνωση των δημόσιων πόρων για τα φάρμακα.

Η νέα πολιτική που αναμένεται να ακολουθηθεί και που δυστυχώς δε διαφέρει σε φιλοσοφία και στοχεύσεις από τη «λογιστικοκρατούμενη» οκέψη που επικράτησε τα προηγούμενα χρόνια των νηπιών, θέλει ένα επίπεδο Υγείας το οποίο θα βασίζεται σε ένα ασβρό έδαφος. Ένα σύστημα Υγείας που θα ανεγείρει τους Έλληνες σε «μια» αν μου επιτρέπεται η έκφραση δικαιώματα για θεραπείες, έναντι των άλλων Ευρωπαίων πολιτών. Γιατί πραγματικά μόνο έτσι μπορεί να μεταφρά-

πλευρά της φαρμακοβιομηχανίας, η τόσο μεγάλη πλέον μείωση των πόρων για φάρμακα είναι μια σημαντική αστοχία. Ελληνικές βιομηχανίες και πολυεθνικές εταιρείες έχουμε επενδύσει τα τελευταία 5-6 χρόνια περί το 1 δις ευρώ μέσω αυξημένων κεφαλαίων και μέσω της δημιουργίας παραγωγικών μονάδων. Την ίδια περίοδο άλλο 1 δις ευρώ-ίσως και παραπάνω- από το σύνολο των πωλήσεών μας, θυσιαστικώς στο βαθμό της οικονομικής εξυγίανσης και είμαστε εμείς οι προμηθευτές της υγείας οι μόνοι που συμμετείχαμε άμεσα μέσω του άδκου PSI στην προσπάθεια απαλλαγής της χώρας από το μεγάλο βάρος του δημόσιου χρέους. Εμείς και οι τράπεζες. Και για τη τελευταία υπάρχει μέριμνα από τους δανειστές και την Κυβέρνηση. Αντίθετα για μας, δανειστές και Πολιτεία προβλέπουν μόνο παράλογες περαιτέρω απαιτήσεις.

Γίνεται λοιπόν αντιληπτό ότι μέσα σε αυτό το κλίμα η δραστηριότητά μας δέχεται αντανακλαστικά πλήγματα και ραβδάγια για την πορεία το 2014. Βέβαια πάντα στοχεύουμε από την επιχειρηματική πλευρά που μας δίνει για να αξιοηρητά κάλυψη των αναγκών της ελληνικής κοινωνίας με φάρμακα. Όμως η διατήρηση της αξιοηρησίας θέλει αρωγό την Κυβέρνηση αλλιώς υπάρχει ο κίνδυνος να μην μπορεί η εφοδιαστική αλυσίδα να καλύψει κενά όπως τις εκατοντάδες χιλιάδες των ανασφάλιστων.

Όμως όπως ανέφερα και πριν, ο κλάδος του φαρμάκου έχει επιδείξει λειτουργική αντίδραση μέσα στην ύφεση και μπορεί να είναι μοχλός ανάπτυξης. Αρκεί να δοθούν κίνητρα. Προς το παρόν κυρίως να έχουμε καμιά εσωστρεφή διάθεση είμαστε εμείς που συνεισφέρουμε στη διαμόρφωση οράματος και ελπίδας με το διαγνωστικό καινοτομίας και επιχειρηματικότητας στην Υγεία.

Το Innovation Project του ΣΦΕΕ είναι ένας διαγωνισμός που σε αυτές τις δύσκολες μέρες αποτελεί ακτίνα καινοτομίας. Είναι καινοτόμος ως ιδέα και στοχεύει στην ανάδειξη νέων προτάσεων για την Υγεία που μπορούν να ανατρέψουν τη σημερινή «ακτικοποιημένη» οκέψη για τον τρόπο που γίνονται τα πράγματα. Είναι μάλιστα που μπορεί να γεννήσει κάτι δυνατό για τον κλάδο μας, την οικονομία και τις καινοτόμες θεραπείες. Εξάλλου όλες οι μεγάλες ανακαλύψεις ειδικά στις θεραπείες είναι κάποια μικρά μέρη που στην ανάπτυξη τους οξύνουν ζωές και βελτιώνουν την ποιότητα διαβίωσης των πολιτών. Απλά την καινοτομία θέλουμε να ανακαλύψουμε. Αυτό τα κρυμμένα ζωτικά μέρη που υπάρχουν στα πολύ καλά ελληνικά μυαλά και που μπορούν να αλλάξουν το ρουτί της Ελλάδας αυτή την ώρα.

Η μείωση της δαπάνης κατά περίπου 500 εκατ. ευρώ για το 2014 σε σχέση με φέτος, όσο κι αν στηριχθεί από τις φαρμακευτικές εταιρείες σε μεγάλο βαθμό θα επιβαρύνει την τσέπη των ασφαλισμένων

σω την καθιέρωση μιας κατά κεφαλή δαπάνης για φάρμακα στο περίπου μισό αυτής που έχει κατακτήσει ο μέσος ευρωπαίος πολίτης.

Και με αυτή την «κουρεμένη» δαπάνη, το ελληνικό δημόσιο κρίνει ότι μπορεί να περιορίσει τα κόστη και να βάλει ένα λιθαράκι στην πορεία ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Δεν νομίζω όμως ότι καμία οκέψη οικονομικού επιστήμονα ή απλού λογικού ανθρώπου μπορεί να πιστέψει πως συμπιέζοντας τις δαπάνες για την Υγεία μιας κοινωνίας επιτυγχάνεται ανάπτυξη, όταν μάλλον έχει ήδη επιβληθεί μια δραματική μείωση αυτής της δαπάνης τα προηγούμενα 4 χρόνια. Μάλλον δυναμιτίζεται η προσπάθεια παρά συνεπικουρείται.

Την ίδια στιγμή, τα μέτρα αναδιάρθρωσης του συστήματος περιθάλψης επιβάλλουν έμμεσα και άμεσα την επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού για φάρμακα. Οι Έλληνες πολίτες και ειδ-

κά οι χρόνια πάσχοντες τους οποίους αφορά σε ποσοστό 65% η δαπάνη σε περίθαλψη, θα πρέπει να περατωθούν σε νέα φάρμακα προκειμένου να συνεχίσουν τη θεραπεία τους ή θα πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη. Αυτή η διαδικασία διαβρώνει τα θεμέλια του ΕΣΥ, όπως ήδη έχει συμβεί, καθώς λόγω της κρίσης πολλοί χρόνια ασθενείς μη έχοντας τους πόρους να προμηθευτούν φάρμακα δεν ακολουθούν οσοδήποτε θεραπεία, με αποτέλεσμα να αυξάνονται ήδη οι νοσηλείες και φυσικά το συνολικό κόστος υγείας για το δημόσιο.

Κι εδώ θα ήθελα να διατυπώσω μια ακόμη οκέψη. Η μείωση της δαπάνης κατά περίπου 500 εκατ. ευρώ για το 2014 σε σχέση με φέτος, όσο κι αν στηριχθεί στην περαιτέρω δική μας -τις φαρμακευτικές εταιρείες- συνεισφορά, κυρίως μέσω του clawback, σε μεγάλο βαθμό θα επιβαρύνει την τσέπη των ασφαλισμένων. Κι αυτό γιατί πολλοί ασθενείς ακολουθώντας τη γνώμη του γιατρού, του μόνου επιστήμονα που φέρει την ευθύνη της συνταγογράφησης, σε πολλές περιπτώσεις ίσως δεν θα αλλάξουν θεραπεία ώστε να περατωθούν με κάποια φθηνότερη. Ή τουλάχιστον δεν θα το πράξουν άμεσα. Αυτό σημαίνει λοιπόν επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού.

Από τη δική μας πλευρά, από την